

KONGELIG NORSK SEILFORENING
Royal Norwegian Yacht Club

SEILAS

VÅREN 2023

PÅ EVENTYR I INDONESIA

Unge eventyrere i KNS båt:
**REALISERTE
KARIBIA-
DRØMMEN**

KNS-medlem Åge Bergerud:

**JAKTEN PÅ DEN
PERFEKTE 60 FOTS
MOTORBÅT**

118. ÅRGANG

SPORTSSJEF VERÅS LARSEN OM LANDSLAGSSEILERNE

BLE KOMPIS MED AMERICAS CUP-HELTER // BÅTMESSEN I DÜSSELDORF

FULLRIGGEREN SØRLANDET BLIR KNS-AMBASSADØR // TRINES SISTE ÅR PÅ DRONNINGEN

4 gutter i KNS-båt realiserte drømmen om Karibia

40 år senere gir de ut bok om eventyret.

TEKST: BJØRN ECKHARDT. FOTO: ARNE SAUGSTAD,
MORTEN STØDLE OG HAUK LARSEN-WAHL

COCKPITHYGGE ble det mye av. Erling, Hauk, Arne og Morten.

A

ret er 1983. 4x 20-års

unge gutter realiserer sin drøm om å seile til Vestindia. Skolegang og førstegangstjenesten er avsluttet for tre av dem. 4. mann er uokråka fra Slemdal, bare 18, som

siste året har bodd hos moren i Florida. Foreldrene mente han ville ha godt av en slik tur..

Arne Saugstad kjente Hauk Larsen Wahl, gjennom sine foreldre, som var initiativtageren, fra tidligere. Morten Stødle hadde vært sammen med Erling Kagge i Forsvaret og var blitt gode venner.

Det skjedde mye det året, 1983:

- KNS fyller 100 år og arrangerer VM i seiling på Hankø.
- Bill Gates introduserer «Windows 1.0».
- Romfergen «Challenger» skytes opp.
- Amerikanske styrker invaderer Grenada.
- President Reagan kaller Sovjetunionen

HER SER DERE initiativtager og medforfatter Hauk Larsen Wahl. Spisende lett middag med flattbrød.

«Ondskapens Regime».

- Antarktis setter kulderekord. -89 grader. Og fire gutter fra Oslo-området starter sin seilas....

Det er Hauk og Morten som skriver boka... 40 år etter guttedrømmen ble realisert. De lener seg på sine dagbøker og alles hukommelse.

Hauk forteller:

– Jeg var nok den med mest seilererfaring. Far og Farfar var ivrige BB-11 seilere, ja, Far vant regattaen i Marstrand en gang og klart, det smittet litt på meg. Som 15-åring fikk jeg en Killing. Sammen med en kamerat og en padleåre seilte vi en sommer til både Smøgen og Marstrand.

Som de fleste andre, hadde jeg slukt boka om «Rundø», de velskrevne sidene fra Carl Emil Petersen og Erling Brunborg.

MORTEN STØDLE MED BOKA. Legg merke til sjøkartet guttene brukte..lenge før GPS var tilgjengelig.

«Ormen Stutte» som seiler dit pepper'n gror, hjalp også til å forme et ungt guttesinn. Disse bøkene ble slukt og gulpet opp igjen. Gang på gang. Det var viktig for meg å få til noe før jeg skulle debutere i den virkelige verden, med studier, få meg jobb og kanskje bli en nyttig samfunnsborger.

Så da ble det oss fire, og vi reiste ut med tre kameraer, to tomme dagbøker, et par KNS-blazere, penbukser og lappede olabukser. Helly Hansen hjalp oss med regndresser.

Men, det som tok mest plass, var ungdommelig pågangsmot. Vi har alle fått fornyet og økt respekt for våre foreldre, som støttet oss positivt med klokskap både før og under turen.

Med boken, ønsker vi å oppfordre andre til å ta sjanser i livet og å tøyne sine grenser. Det gir mulighet til utvikling på en helt annen måte enn bare å velge den trygge vei, som ofte forventes av familie og samfunn.

Medforfatter Morten Stødle hadde truffet den nå berømte eventyreren Erling Kagge i forsvaret:

– Vi fant raskt en god kjemi. Han var hel ved, og han mente nok at jeg var til å stole på også. Da Erling ringte og spurte om jeg ville være med på mitt livs utfordring, brukte jeg kort tid til å bestemme meg. Smilet røpet meg.

Etter hvert greide vi å få leid en båt. Et smykke av en Vindø 50 (35 fot) i

MORTEN STØDLE–medforfatter. Her i herlig driv, trygt i cockpit-flink til å bruke harness.

Sandefjord, og med Hauks brevkurs i navigasjon fra under førstegangstjenesten, og plastsekstant pluss mitt VHF-sertifikat, la vi i vei. Vel, altså... Vi var kommet til høsten, og vi fikk plassert «Jeanette VI» i buken på en Fred.Olsen båt. Vi tjuvstartet fra Lisboa.

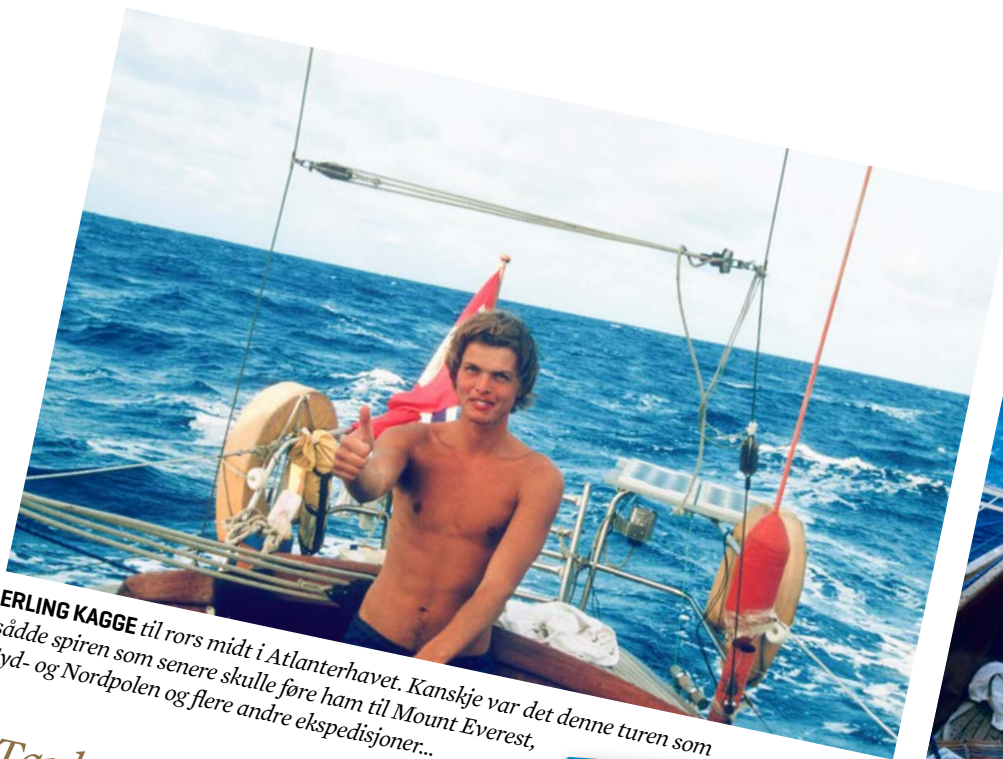
Da vi etter fem døgn seilas skimtet fyret på Porto Santo, den sandkorn-store øya, 40 nm nord for Madeira, fikk ordet stolthet ny betydning.

Her følger noen utviklende ord fra Arne:

«Da vi la ut fra Lisboa i september '83, var det bare Erling og Hauk som hadde det vi kan kalle noe seilererfaring. Jeg, hadde tilbragt totalt to døgn i seilbåt før vi kastet loss i Portugal.

HAUK KASTER FLASKEPOST i Atlanterhavet. Kanskje flyter den rundt fremdeles?

ERLING KAGGE til rors midt i Atlanterhavet. Kanskje var det denne turen som sådde spiren som senere skulle føre ham til Mount Everest, Syd- og Nordpolen og flere andre ekspedisjoner...

YNGSTEMANN OM BORD, Arne Saugstad, bekymringsløs som bare en 18-åring kan være.

*«Tanken om at falt jeg
overbord, var livet over.
De ville aldri finne meg.
Det skjerpet sansene mine»*

VED SALT ISLAND I BRITISH VIRGIN ISLANDS fikk guttene anledning til å dykke på vraket av RMS Rhone, som sank under en orkan i 1867. Akkurat her er bildet av Jacqueline Bisset tatt under opptak til filmen «The Deep» fra 1976. Det ikoniske bildet med «Wet T-Shirt». Ikke rart at Hauk som 15-åring fikk dykkedilla etter å ha sett filmen.

PÅ BARBADOS IFØRT FINSTASEN, med tom kjølebag. Hauk, Erling og Morten vil besøke «Royal Viking Sky», i bakgrunnen. Det ble et hyggelig og innbringende besøk. Fulle kjølebagger med ost, leverpostei, hermetikk og kjøtt. Tusen takk, igjen...

HER HAR RMS RHONE ligget siden 1867.

ARNE OG MORTEN tar solhøyden til middag. Guttene ble råflinke og traff blink hver gang.

Dette er min første nattevakt, og vi er et sted mellom Portugal og Madeira, med 5000 meter til bunnen.

Jeg husker fremdeles hvor liten, pjusk og sårbar jeg følte meg under den enorme stjernehimmelen, der jeg styrte «vårt hjem» gjennom svarte natten. Samtidig veldig stolt. Alle var avhengig av at jeg gjorde jobben min. At de andre stolte på meg.

Tanken om at falt jeg overbord, var livet over. De ville aldri finne meg. Det skjerpet sansene mine. Det er virkelig meditativt å ha livet i sine egne hender, der jeg styrer båten alene på svarte havet.»

Jeg, som er journalist, treffer Morten Stødle i Sandefjord. I gangen på hytta hans pryder det store sjøkartet hvor kurslinjen er lagt, og alle sirkler med observert plass er plottet inn.

Morten er 40 år eldre enn på bildene og noen kilo tyngre. Han er sjeleglad for turen som gjorde ham til mann fra ungdom.

– Vi fant raskt ut at vi måtte stole 100 % på hverandre, og i en båt på 35 fot, utvidet vi toleransegrensene våre. Vi måtte lære hele tiden, og vi skjønnte at lykken kunne være større enn forstanden, noen ganger.

Vi fire har fire forskjellige versjoner av hvordan historien har formet oss til dem vi er i dag.

Vennskapet har vi holdt vedlike, ja det

FAREN OG FARFAREN TIL HAUK, den andre av forfatterne av boka seiler mot hverandre på cover av Seilas i 1960.

NÅ ER VI PÅ BERMUDA, på vei hjemover... Med 8 dollar igjen. Den kjente norske skipsrederen Erling Dekke Næss bor på øya. Han er deres siste håp om å låne penger til proviant, diesel og havneavgifter. Meget generøs og forståelsesfull gir han guttene 500 dollar. Til gjengjeld får han en pakke Wasa knekkebrød fra sponsor i Norge. Hans bror, Arne, forteller flere år senere at broren hadde smilt bredt da han seks måneder senere fikk pengene tilbake. Fra v: Erling Kagge, Skipsreder Næss, Arne Saugstad og Hauk Larsen Wahl.

PÅ ØYA MUSTIQUE finner de huset til Mick Jagger. Husholdersken ringte eieren og guttene kunne bruke trampolinen og surfe fra stranden. Arne og Hauk lot seg ikke be to ganger.

er kanskje enda sterkere i dag. Når vi møtes, inntar vi ofte de rollene vi tok der ute på havet for 40 år siden: Den ansvarlige, drømmeren, livsnyteren og den bekymringsløse. Personligheten er nok den samme, men livserfaringene har gitt oss perspektiver som har gjort det lettere å forstå hvorfor vi må evne og gi slipp og derved kunne gå inn i det ukjente i alle livets faser, forteller Morten.

I boken følger vi guttene til Kapp Verde-øyene. Derfra femten døgn til Karibia. Opplevelsene står i kø. Noen ganger gjør jenter det samme.

Oppholdet på øya Mustique, hvor de oppdager huset til Mick Jagger. Hushjelpen som ringer eieren, guttene får bruke trampolinen hans og kan flere dager bli oppvartet av den ferme karibiadamen. Og selvsagt, surfe fra standen til Mick.

Mengder av inntrykk, nye kulturer, møter med andre seilere, penger som renner ut. Guttene var for stolte til å be

HER ER HUN, DEN FERME KARIBIADAMEN som tok seg av guttene i flere dager, i huset til Mick. De fikk bruke dusj, toalett, og hun disket opp med karibiaspesialiteter. Her med Hauk og Arne.

om hjelp hjemmefra. Da kan hjelpen noen ganger være i nærheten. Som på Bermuda:

Erling Kagge forteller:

«Jeg husker vi ankom Bermuda. Det var fredag. Vi hadde 8 dollar igjen. Tilsammen. Vi var på vei hjem og trengte alt. Vi hadde hørt at den legendariske skipsreder Erling Dekke Næss bodde på øya. Legende fordi han solgte alle sine tankskip like før oljekrisa i '70-årene. Han var vårt håp, og vi ringte ham fra en telefonkiosk. «Vil dere låne penger...? Da

vil jeg se dere først. Ta en taxi hjem hit. Jeg betaler».

Erling Næss og kona Lisbeth lyttet lenge og interessant til vår historie.

Etter hvert gikk Erling bort til et pengeskap, tok ut 500 dollar, som han ga oss. Til gjengjeld fikk Lisbeth en pakke Wasa knekkebrød av oss, som vår sponsor hadde utstyrt oss rikelig med...»

Kagge fortsetter: «11 år senere ble jeg venn med Erlings bror, Arne Næss. Jeg fortalte ham om pengehjelpen fra hans

bror. Arne kunne fortelle at Erling hadde smilt lenge og godt, da han 6 mnd senere hadde fått pengene tilbake.»

Les boken, «Drømmen om Vestindia», med-seilere, er min oppfordring. Den er godt skrevet, flott lay-out og spekket med gode bilder av ubekymrede 20-åringer. Innslag av enkeltes tanker underveis løser opp stoffet på en nydelig måte.

HER PÅ BESØK hos Basils Bar på øya Mustique.

OG HER ER GJENGEN SAMLET TIL RE-UNION i utgangshavnen i Lisboa. Enda bedre og dypere vennskap, alle i forbausende god form...